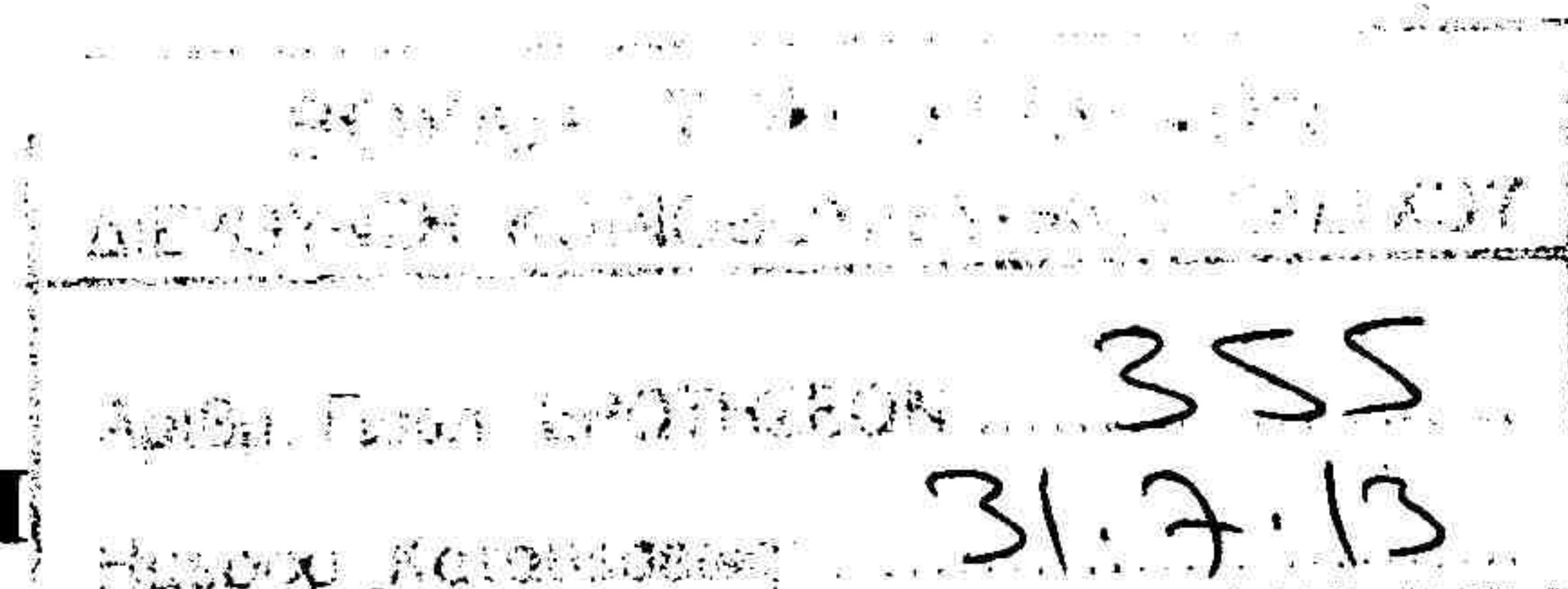

ΕΡΩΤΗΣΗ
Προς τον κ. Υπουργό Οικονομικών

Θέμα: Ο μονόδρομος του «κούρεματος» του χρέους

Πληθαίνουν το τελευταίο διάστημα τα δημοσιεύματα που προειδοποιούν, ότι μετά τις γερμανικές εκλογές δεν θα επέλθει κάποια χαλάρωση, αλλά αντιθέτως ανοίγει ένα νέο διάστημα ακόμη πιο σκληρών απαιτήσεων για την Ελλάδα και που θα κορυφωθεί με «υπαρξιακά» διλήμματα στα μέσα του 2014. Ο W. Munchau των Financial Times μάλιστα προχωρά ακόμη περισσότερο, λέγοντας το ελληνικό χρέος δεν είναι βιώσιμο και επομένως η Ελλάδα θα βρεθεί στα μέσα του 2014 και υπό την προϋπόθεση ότι έχει πετύχει πρωτογενές πλεόνασμα, μπροστά στο δίλημμα να προχωρήσει σε στάση πληρωμών είτε εντός είτε εκτός της ευρωζώνης.

Το πολυδιαφημισμένο success story είχε μία βασική πολιτική προϋπόθεση, ότι η πολιτική στήριξη της γερμανικής κυβέρνησης θα διατηρηθεί και ότι μετά τις γερμανικές εκλογές θα εκφραζόταν με (θετικές) αποφάσεις που θα ισοδυναμούσαν με την λύτρωση της ελληνικής οικονομίας από το βραχνά της ύφεσης και της κρίσης. Σύμφωνα με τη θεωρία αυτή, «φτάνουμε στο τέρμα της ύφεσης, και πλέον δεν θα μας ζητηθεί τίποτε περισσότερο από το να συμμορφωνόμαστε με τις υποχρεώσεις μας».

Το νέο κούρεμα που θα αποκαθιστούσε τη βιωσιμότητα του χρέους θα αποτελούσε το μεγάλο δώρο που θα επιβεβαίωνε το ελληνικό success story. Το δίδυμο: πρωτογενές πλεόνασμα – αποκατάσταση της βιωσιμότητας του χρέους, και σε συνδυασμό με την ολοκλήρωση της εσωτερικής υποτίμησης, θα αποτελούσε το βάθρο για την έξοδο της χώρας από το τούνελ της κρίσης.

Ερωτάται ο κ. Υπουργός:

Το μόνο που επιβεβαιώνεται έως τώρα είναι ότι το ελληνικό δημόσιο χρέος είναι μη βιώσιμο. Όμως το δώρο της αποκατάστασης της βιωσιμότητας δεν φαίνεται πουθενά στον ορίζοντα. Γερμανικές μελέτες (όπως αυτή του Ινστιτούτου του Κιέλου) έχουν από καιρό υπολογίσει το ποσό που έχει κερδίσει η Γερμανία τα τέσσερα χρόνια από την ελληνική κρίση λόγω των διαφορών επιτοκίων δανεισμού, σε πολλές δεκάδες δισεκατομμύρια ευρώ. Στην πρόσφατη επίσκεψή του στη χώρα μας, ο γερμανός υπουργός Οικονομικών διέταξε να σταματήσουμε τη συζήτηση για το κούρεμα του ελληνικού χρέους διότι δεν μας συμφέρει, όπως χαρακτηριστικά είπε. Πιστεύετε, δεν συμφέρει τη χώρα μας ή την Γερμανία, καθώς με ένα κούρεμα του ελληνικού κρατικού χρέους προς τον επίσημο τομέα, θα άνοιγε ο δρόμος γι αυτό που εδώ και καιρό προσπαθεί να αποφύγει η γερμανική κυβέρνηση: την ανάληψη των ρίσκων από μια διαδικασία ευρωπαϊκής κατανομής του κόστους της κρίσης χρέους στις επιμέρους χώρες; Μήπως για να συνεχίζει να κερδοσκοπεί από την κρίση των άλλων χωρών αποφεύγοντας να αναλάβει ρίσκα, δεν θα διστάσει να σφίξει κι άλλο τη θηλιά και να δυσκολέψει ακόμη περισσότερο τα πράγματα, και μάλιστα όταν η ελληνική οικονομία βρίσκεται ήδη στα όρια της ασφυξίας; Εάν το πρωτογενές πλεόνασμα αποσυνδεθεί από το ζήτημα της βιωσιμότητας τους χρέους, δεν θα είναι πλεονέκτημα μόνο για τους δανειστές; (θα αναγκάζομαστε να πληρώνουμε τους τόκους ενός ολοένα και αυξανόμενου χρέους με τα φορολογικά έσοδα κι ενώ η ασφυξία στην ελληνική οικονομία θα συνεχίζει).

Το χρέος συνεχώς ανεβαίνει. Στο πρώτο τέταρτο του 2013 εκτινάχθηκε πάλι, στο 160,5% του ΑΕΠ. Σημάδια βελτίωσης δεν φαίνονται στον ορίζοντα – το αντίθετο μάλιστα. Ποιο άλλο μέτρο θα μπορούσε να αποκαταστήσει το κούρεμα, όταν η επιμήκυνση της αποπληρωμής δεν έχει μεγάλα πλεονεκτήματα κι ενώ η μείωση των τόκων έχει ήδη γίνει και σε μεγάλο ποσοστό;

Η αξία του Σχεδίου Μάρσαλ για την Γερμανία συνίστατο κυρίως στην πολύ ευνοϊκή ρύθμιση των πολεμικών χρεών της χώρας. Δεν θα μπορούσε να εφαρμοστεί μία ανάλογη λύση και που θα ισοδυναμούσε με κούρεμα και στην Ελλάδα;

Η μεγάλη οικονομική ανασυγκρότηση της Γερμανίας μετά τον δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο επετεύχθη χάρη στο Σύμφωνο του Λονδίνου του 1953, που την απάλλαξε πρακτικά από την καταβολή πολεμικών αποζημιώσεων στις νικήτριες δυνάμεις, και που επρόκειτο όντως για κούρεμα. Γιατί δεν θα μπορούσε να γίνει κάτι τέτοιο και για τη χώρα μας;

Αθήνα, 31 Ιουλίου 2013

Η Ερωτώσα Βουλευτής

Μαρία Κόλλια Τσαρουχά
ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής των Ελλήνων
Βουλευτής Ν. Σερρών